

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru z
pošiljanjem na dom
za celo leto K 5.—
za pol leta „ 2.60
za četrt leta „ 1.30

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 7 d h.

Rokopis se ne vra-
tajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 12 h, dvakrat 18 h,
trikrat 24 h.

Štev. 23.

V Mariboru, dne 8. junija 1899.

Tečaj XXXIII.

Vseslovenska delavska slavnost v Ljubljani.

Velepomembna slavnost vršila se je dne 27. in 28. maja v Ljubljani. «Slovenska krščansko-socialna Zveza» sklicala je to slavnost že lansko leto, da dostojno proslavi petdesetletnico vladanja Njih Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. in obhaja praznik blagoslovljenja društvene zastave. Zavoljo znanega žalostnega dogodka v cesarski rodovini pa se je slavnost morala preložiti.

Vkljub slabemu vremenu bila je slavnost veličastna. Ogromno število somišljenikov je prihitelo iz vseh slovenskih pokrajin, da javno pokažejo, kako čvrste korenine je že pognala krščansko-socialna misel v slovenskem narodu. Okoli 100 društev poslalo je svoje zastopnike. Štajarsko so zastopala društva: Katoliško delavsko društvo v Mariboru, delavsko podporno društvo v Celju, slovensko izobraževalno društvo «Naprej» v Gradcu, slovensko katoliško delavsko društvo v Trbovljah, katoliško delavsko podporno društvo v Vitanju in podružnica sv. Cirila in Metoda na Teharjih. Blizu 100 brzojavnih pozdravov — dobra četrtina jih je iz Štajarskega — priča o izredni pozornosti, katero je vzbudila ta slavnost. Udeležili so se slavnosti tudi Hrvatje iz Zagreba in Siska, ki so se s tem pridružili kršč.-socialnem gibanju na slovenskem jugu; celo Češka je poslala svojega zastopnika.

Bakljada na predvečer bila je sijajna. Neštete množice ljudstva spremljale so pevce in godbo, ki so korakali med brezštevilnimi bakljami in lampijončki pred hišo kumice

zastave in pred škofijski dvorec. Silni «Živio» klici krščanskemu socializmu in burne ovacije premil. knezoškofu bili so iskreni izraz gorke vneme za sveto stvar in neomahljive vdanosti sveti cerkvi in njenim predstojnikom.

Po bakljadi napolnili so se hitro prostori «Katoliškega doma», kjer je došle goste v slovenskem, hrvaškem in češkem jeziku pristržno pozdravil neumorno delavni prvobornik za krščansko-socialno idejo, gosp. dr. Krek. Vrstili so se potem razni govori, pesmi in sviranje godbe pozno v noč.

Nedeljo, 28. maja deževalo je celi dan. Z zavitimimi zastavami, katerih je bilo kakih 20, spremljala so razna društva in nepregledna vrsta udeležencev «Krščansko-socialno Zvezo» in njeno zastavo v nunsko cerkev, pred katero se je zbralo na tisoče ljudi. Po prelepem, slavnosti primernem in poučnem govoru blagoslovil je premil. knezoškof prekrasno «Zvezino» zastavo in služil sv. mašo.

Sprevod na staro strelišče se zavoljo deževnega vremena ni mogel prav razviti in v vsem sijaju pokazati, vendar kdor je videl te množice ljudi, ta pač ne more dvomiti, v katerem taboru je slovensko ljudstvo.

Slavnostni vspeled moral se je zavoljo neugodnega vremena — stali smo na dežu — omejiti na udanostni izjavi cesarju Francu Jožefu I. in svetemu Očetu Leonu XIII., ki sta se z burnimi «Živijo»-klici sprejeli.

Po obedu začela se je v prostorih starega strelišča, ki so bili za to slavnost veliko pretesni, prav živahna zabava. Slišal si razne pozdrave, vspodbujevalne govore, brzojavne pritrdilne izjave; vmes so se gla-

sile prekrasne slovanske, umetno uglašbene in narodne pesmi, ki tako globoko segajo v srce; in mogočno so po velikanskih dvoranah odmevali slovesni akordi godbe. In ko si zrl v vedre obraze brezštevilnih udeležencev, zdelo se ti je, da se zaupljivo ozirajo v lepšo bodočnost, katero pričakujejo od krščansko-socialnega gibanja.

H koncu še podajemo svojim čitateljem brzojavke in pozdravna pisma, koja so bila iz Štajarskega poslana na vseslovenski delavski shod v Ljubljani. Ti pozdravi niso brezpomembni. Osvetljujejo nam, kje se je na Štajarskem že najbolj vkoreninila krščansko-socialna misel in kje se naši rodoljubi najbolj zanimajo za delavske stanove.

Maribor: Da si krščansko-socialne ideje osvojijo kmalu vse slovenske delavce, iskreno želi uredništvo — «Slov. Gospodarja.»

Maribor: Živel praznik žuljavih rok! Vihraj zastava krščansko-socialne organizacije v napredek Slovenije! — Marib. bogoslovci.

Maribor: Srčno pozdravljamo shod, kateri vzbujaj ljubezen do vere in naroda slovenskega in deluj v prosep delavca trpina. — Hudovernik, Simonič, Štrakl, Vreže, Cerjak.

Maribor: Obilo blagoslova iz nebes želi Slovincu-delavcu — Katoliško tiskovno društvo.

Maribor: Procvitaj in prospevaj delavski slovenski stan! — Upravnistvi «Slovenskega Gospodarja,» «Südsteierische Post.»

Maribor: Dal Bog, da se vam izpolnijo današnje želje. — «Voditelj.»

Maribor: Želim mnogo uspeha. Bog blagoslovi vaše delo. Kreпки živio slovanskim

Listek.

Jeruzalemsko romanje.

(Piše prof. J. Zidanšek.)

17. Iz Jeruzalema v Jeriho; Betanija; med roparji; mrtvo morje.

Komu bi ne bila dobro znana prilika Gospodova o usmiljenem Samarijanu? «Neki človek je šel od Jeruzalema v Jeriho. Gredé pade med razbojnike. Ti ga slečejo, z ranami obdajo in na pol mrtvega puste. Primeri se pa itd.» Glejte, v te nevarne kraje smo se tudi mi odpravili v ponedeljek 25. aprila, ker obiskati smo hoteli Jeriho, mrtvo morje in Jordan. Predpoludne smo si namreč bili ogledali tempeljski trg, ob 1. uri popoldne je pa že pred hišo čakalo 16, sicer ne lepih, pa zato močnih kočij za to zelo zanimivo, pa tudi težavno vožnjo skoz judovsko puščavo. Nekteri romarji se niso hoteli voziti, ampak so vso pot rajši jahali; to je tukaj tudi najpametneje in vsakemu svetovati, ki je nekoliko jahanju privajen, ker vožnja po silno slabi cesti je huda. Pa eden jezdec se je bil hitro naveličal jahati, ker mu je arabski konj vedno hotel skokoma dirjati; utrujeni jezdec prišel je k nam in prosil, da bi ga na voz sprejeli; to se je tudi zgodilo in njego-

vega ognjevitiga arabca smo v Jeruzalem nazaj poslali. Najlepše ali najprimerniše bi sicer bilo peš potovati po tej cesti, po kateri je večkrat korakal Kristus Gospod v sredi svojih apostolov; in zares, pogosto so nas srečavale manjše trumice ruskih romarjev, ki so bili celo zaprašeni in zagoreli od peš hoje; samo mnogo več časa potrebuje se pri tem načinu.

Kedar se je Zveličar naš od vshodne strani bližal Jeruzalemu, oglašal se je rad v prijaznem selu Betaniji ob vnožju Oljske gore in si odpočil pri svojem ljubljem prijatelju Lazarju. Tudi mi smo tukaj obstali, da obiščemo dva znamenita tamošnja kraja, namreč grob Lazarjev in pa kraj, na katerem je stala njegova hiša. Od vozne ceste do sedanje zelo borne vasi Betanija, morali smo še precejšen kos hoditi navzgor po strmi poti in beraški vaščani so imeli prilike dovolj, nas nadlegovati s svojim večnim «bakiš». — Grob Lazarjev je še dobro ohranjen in sicer v svoji stari obliki, samo vhod je drug. Turki so bili namreč tako ljubeznivi (ali kaj?), da so ravno pred Lazarjev grob malo mošejo sezidali in seveda kristjani zdaj niso mogli več obiskavati kraja, ki slovi radi velikega Kristusovega čudeža. Pa kristjani tudi niso bili leni in bedasti, ampak so si na drugi strani izkopali vhod do groba. Zato se mora

dandanes po ozkih in strmih stopnicah navzdol pod zemljo iti, predno se pride do neke temne votline, do groba; in ker je tu prostora le za 2 človeka, zato je ta obisk precej dolgo trajal; vsakdo je hotel namreč tudi nekaj moliti, da dobi odpustek. — Kraj pa, kjer je stala gostoljubna Lazarjeva hiša, je dandanes prazen in videti so le razvaline ali od kakšne hiše ali pa od cerkve, ki je najbrž v srednjem veku tukaj stala. Odtrgali smo si nekaj rožic, ki so rastle med podrtiljami, v spomin na dve blagi cvetlici, ki sta ob Kristusovem času tu cveteli in živeli, namreč tiha in ponižna vijolica: Marija in pa v dejanski krščanski ljubezni cveteča in plameteča roža: Marta.

Hitro za Betanijo pelje cesta zelo navzdol in se vije po kačje. V dolinici smo zopet malo postali pri studencu sv. apostolov, ki so gotovo večkrat iz njega vodo zajemali. Mi smo le samo okusili to studenčnico, ker ni varno in zdravo, je več piti; saj žeje si itak ni mogoče ugasiti v tamošnjih krajih. Ko sem nekega o. frančiškana prosil, naj mi vendar pove, kak pripomoček zoper žejo, me milo pogleda in pravi: «Najboljše je v teh krajih, če človek žejo voljno trpi». Da so te besede resnične, uvideli so posebno tisti, ki so si s pitjem čiste vode nakopali neko prav sitno telesno nadlogo.

katoliškimi delavcem. — Karol Tratnik v Mariboru.

Maribor: Vseslovenski slavnosti krščanskih delavcev kličemo navdušeno: živijo! — Slovenci v Studencih pri Mariboru.

Jarenina: Ker nam ni možno bilo poslati svojih zastopnikov na ta delavski praznik v Ljubljano, pa Vas od tod, krščanski delavci, iskreno pozdravljam želeč iz dna svojih src, da se Vam popolnoma posreči organizacija delavskih stanov po vseh slovenskih deželah. Krščanski delavci povsod na dan! Razveselite s svojo gorečnostjo, navdušenostjo za vero in dom, s svojo neumorno delavnostjo in neomahljivo značajnostjo mater Sloveniji nje tužno srce vpricho izdajalskega delovanja mnogih njenih sinov v središču Slovestva, v beli Ljubljani! V duhu smo z Vami in navdušeno kličemo:

Naprej delavski sloji,
Bodimo samosvoji!

Bogú na čast in rodu v slavo
Pod svojo delajmo zastavo!

Za 100 udov kmečkega bralnega društva v Jarenini: Fr. Sal. Gomilšek.

Store pri Celju: Presrčno Vas pozdravljamo, živela krščanska delavska vzajemnost! Živeli prijatelji delavcev! Združimo se, da se vzboljša naše stanje! — Storski delavci.

Jarenina:

Od meje slovenske Vas srčno pozdravlja

Politično društvo današnji dan;
Iskreno Vam kliče, to željo ponavlja!
Delavci, bodite vi narodu bran!

Nekteri gospodje, ki kruha so siti,
Ki narod ga njim je v obilju dajál,
Začeli sedaj so svoj narod tajiti,
Njim tujec je ljubši kot brat z rodnih tal.

Zato Vi, delavci, značajni bodite,
Krščanska pa vera naj vodi Vaš krog;
Ves narod pod svojo zastavo združite;
Da to se posreči: Pomozi Vam Bog!

Za katoliško slovensko politično in gospodarsko društvo v Jarenini: Anton Fišer, predsednik.

Kozje: Bratje, pod novo zastavo krepko naprej! Bog blagoslovi delo. Iskreni pozdrav Slovincem in Hrvatom! — Katoliško polit. društvo kozjanskega okraja: Tomžič, predsednik.

Slovenja Bistrica: Živeli zborovalci, živela ideja, katero zastopate, čeravno zadržani, a v duhu smo z vami. — Podružnica celjskega delavskega društva Laporje.

Rečica: Živeli neomahljivi boritelji krščanske organizacije v vseslovenskem ta-

boru! Bog daj pravični slogi moč in blagoslov. — Kmetijsko društvo Rečica ob Savi.

Rajhenburg: V imenu rajhenburških župljanov kličemo: Uspeh, zmago in blagoslov krščanskemu delu. — Merc, Vodošek, Hlastec.

Gradec: Neustrašeno naprej, vojaki, do milejše bodočnosti. — Odbor društva 'Naprej' v Gradcu.

Oplotnica: Katoliško društvo «Sloga» v Čadramu kliče: Živeli zastopniki katoliških delavcev, da delujete vsikdar Bogu v čast in domovini v ponos. — Bezenšek.

Marenberg-Muta: Slovenski delavci, združimo se nerazložljivo! V tem je naša rešitev, moč in zmaga. — Podružnica delavskega podpornega društva v Marenbergu.

Konjice: Bog blagoslovi delovanje prijateljev delavskih stanov! Zborovalci živeli! — Bralno društvo v Zrečah.

Store: Delavci slovenski, združujte se vro! Povzdignite krepko svoj združeni glas! Dal Bog, da skoro se stanje vam zboljša in pride dan zmage tudi za vas! Živio zavedni delavci in teharski plemič. — Kržišnik, Sah, Presker, Šusterič, Čajher, Stojan, Rebov.

Vitanje: Nepremagljive ovire so zakrivile, da nisem mogel pravočasno k železnici. Pismo sledi. Srčan pozdrav zborovalcem. — Žičkar, župnik, drž. poslanec.

Maribor: «Sloga jači, nesloga tlači.» Bog blagoslovi vaš trud, ter dodeli veliko uspeha! — Ivan Gosar, cerkveni slikar.

Konjice: Delajmo, združenimi močmi! — Dekan Voh, načelnik katol. političnega in katol. delavskega društva v Konjicah.

Trbovlje: Bog združi zavedne delavce pod praporom križa. — Erjavec, Končan.

Kozje: Slovenska krščanska delavska organizacija naj se krepko razvija! — Gospodarsko bralno društvo Kozje. Erker, prvomestnik.

Sv. Jurij ob Taboru na Štajarskem: Pridružujoč se veselim čustvom Vaših src in sklepom slavnostnega zborovanja Vam navdušeno kličem iz zavedne Savinjske doline: Bog živi voditelje krščansko-socialnega gibanja na Slovenskem! Bog živi, krepki in blagoslavlja slovensko delavsko ljudstvo! Proč z birokracijo in frazami oderuhov in liberaluhov! — Vaš somišljenik Al. Kokelj.

Sveti Jurij ob Taboru: Naše «Bralno društvo» se pridružuje slavilcem krščansko-socialne misli ter Vam pošilja gorke in ljubke pozdrave. Bog Vas živi, Bog živi slovenski rod! — «Bralno društvo Sveti Jurij ob Taboru».

Kaj pa je to? Ali smo mi tudi zašli med razbojnike? Tu pa tam se prikaže kak čudno opravljen, pa s sabljo in puško dobro obožan jezdec, nas hudo pogleda in potem izgine; pa čez nekaj minut nam pride že zopet pred oči ista strašna človeška prikazen na brzem arabskem konjičku; zdaj nismo dvomili več, da se res nahajamo v roparskih krajih. Sicer se pa nam ni bilo treba bati za premoženje in življenje, ker smo se že bili odkupili pri roparskem glavarju z 200 gld. Zato nas je pa tudi ta šejk (kakor ga tam imenujejo) s svojim svakom vred ves čas spremljal do Jerihe in nazaj v Jeruzalem in nas varoval, da nas ni kateri drugi ropar napadel; in res, nič se nam ni hudega zgodilo; o drugih romarjih pa, ki se niso hoteli tem roparjem v varstvo izročiti, smo zvedeli, da so bili celo oplenjeni in slečeni. — Čutim, da se bo nekterim bravcem zdela ta povest neverjetna in — predebela; toda resnična je povsem, ker sem se sam prepričal, da je ta pot še dandanes ravno tako nevarna, kakor je bila ob Kristusovem času. V Afriki in Aziji so pač celo druge razmere, kakor v Evropi; tam jim je malo mar za našo omiko in pravico, ampak vsak si pomaga sam, kolikor si zna in more in ne povprašuje, jeli dovoljeno ali ne. O teh roparjih, ki se imenujejo prav za prav Beduini, hočem še nekaj več povedati.

Beduini prebivajo v vseh puščevah svete dežele, v dolini Esdrelon in onkraj Jordana. To je tisto ljudstvo, o katerem pravi prerok Jeremija (49, 31): «Ki brez skrbi prebiva; nimajo ne vrat ne zapahov; sami prebivajo.» Živijo pa po zapovedi, katero je Jonadab dal Rehabitom (Jerem. 35, 6—8): «Ne pijte vina ne vi in ne vaši otroci na vekomaj, in ne zidajte hiše, in semena ne sejte, in vinogradov nikar ne zasajajte in ne imejte, ampak v šotorih prebivajte vse svoje žive dni, da boste dolgo živeli v deželi, kjer ste tujci.» Posamezni rodovi so ali celo samostalni ali pa Turkom podvrženi. Več rodbin skupaj ima enega glavarja ali šejka, ki mora biti bogat, hraber, gostoljuben in zgovoren; za pomočnika ima sodnika, ki ne zna brati, ne pisati, ampak sodi le po stari pravdi in navadi. Denarja nimajo mnogo; bogat je tisti, ki ima veliko število kamel, dolgouhih koz in mastnorepnatih ovc. Pašniki so blizu kakega vodnjaka ali ribnika; v njem se koplje človek in žival, pa iz iste mlake zajemajo Beduini tudi pitno vodo za sebe in za živino. Beduinovo veselje in ponos je njegov čil konjiček, kterega bolj neguje in ljubi in lepše opeva kakor svojo lastno ženo. Živi se navadno le od kruha in mleka, ob praznikih pa od ovčjega in kozjega mesa. Pri gostijah mora na mizo priti cela pečena

Grof Thun in pl. Szell.

Avstrijsko in ogrsko ministerstvo se še vedno pogajata zaradi nagodbenega vprašanja. Grof Thun se drži prav trdno, ker ima za seboj najbolj nadarjena in izvedena ministra Čeha dr. Kaizla in katoliškega Nemca barona Dipaulija. Avstrijsko časopisje pridno podpira grofa Thuna v njegovem boju za naše koristi, le nemško-liberalni in nacionalni listi mu mečejo polena pod noge. Nemec se ne briga za vseobčne državne koristi, njemu narekuje le osebno sovraštvo njegovo delovanje in ravnanje. Fej čez take Nemce!

Švegelovi hlapci.

Kranjski liberalci v slovenski koži so sami začeli uvidevati, da so zadnji čas vendarle predaleč zagazili na nemčursko stran. V deželnem zboru so se postavili pod komando nemško mislečega barona Švegele ter se obnašali, kakor da bi jih volili nemški volivci. Ves slovenski svet, ki se še ni odvalil poštenemu političnemu mišljenju, začel se je vsled tega obračati od njih. A prišle so pred kratkim predrzne programatične zahteve avstrijskih Nemcev. Tudi baron Švegel jih je pomagal sestavljati. Vkljub temu so nameravali kranjski liberalci protestirati proti njim. Bržkone so se že prej prepričali, da Švegel ne bo hud. Hoteli so rešiti sedaj svojo narodno čast ter zaropotati proti zahtevam, ki so itak vsakemu resnemu Avstrijcu le izrodek bolnega razuma. Da bi ropot bil večji, povabili so tudi katoliške poslane. A ti so rekli, da ž njimi ne priredé nobenega protestnega shoda, dokler se ne očistijo narodnega madeža, sramotne zveze z Nemci. Shod je vsled tega izostal. In nekdanji kranjski narodnjaki, sedanji Švegelovi hlapci, imajo namesto shoda pred celo avstrijsko javnostjo le — dolge nosove.

Zmaga Židov.

Vojno sodišče pariško je obsodilo židovskega kapitana Dreyfusa pred leti zaradi izdajstva domobraskih tajnosti tujim vlastem v prognanstvo na takozvani hudičev otok. Židje po celem svetu so se strastno potegnili za svojega narodnega sobrata ter zahtevali, naj se ovrže obsodba. Te dni so Židje dosegli, kar so želeli. Obsodba se je ovrkla in Dreyus pride nazaj v domovino. Francoski rodoljubi, ki se še niso udali židovskemu uplivu, so vsled tega močno vznemirjeni. V nedeljo so napadli predsednika republike, Loubeta, s palicami. Seveda se ta napad ne more odobravati, a je izraz nezadovoljnosti poštenih Francozov.

kamela, katero imenujejo celo primerno «hribček mesa». Noža in vilic ne potrebujejo, ker opravijo vse z roko in s prsti; če imajo kakšnega ljubega gosta, mu tudi sami včas kak dober grizljaj v podobi kroglice zmečkajo in potem v usta potisnejo; zelo radi pijejo črno kavo, pa brez sladkorja. Gostoljubni so čez mero, ker tujca vprašajo šele tretji dan, po kaj je prišel k njim. Evropejec pač ne zaupajo, posebno takim ne, ki znajo pisati in risati. Pa tudi slabih lastnostij imajo dovolj; so lažnjivi, goljufivi, praznoverni in pohotni; krasti in ropati pri njih ni prepovedano in ropar je zanje celo časten naslov. Beduin krade, kedar in komur le more, tudi prijatelju in sorodniku. Če so tata pri tatvini dobili, ga sicer kaznujejo, pa ne zato, ker je kradel ali skušal krasti, ampak ker je bil tako neroden, da se je pustil zasačiti. Hudožnežev ali zločincev tam ne zapirajo in tudi ne tepejo, ampak za kazen mu vzamejo eno ali več ovc. Njihova vera je mohamedanska, pa si jo vejo zelo prikrojiti po svojih nazorih; postijo se pač strogo, ker v postnem času ni mogoče Beduina pripraviti, da bi se obtešil pred solnčnim zahodom; krščanski misijonarji le malo dosežejo med temi nomadi ali cigani, ker so danes tukaj, jutri tam; zlata, neomejena prostost jim gre čez vse in zato tudi ne pustijo svojih sinov

Kristijani v Macedoniji.

Za ubogo Macedonijo se nihče ne briga, ker se velevlasti boje, da bi vsled njihovega posredovanja ne nastale sitne zmešnjave, in dopuščajo, da se v Macedoniji gode kristijanom strašne krivice, ki so na sramoto Evropi. Zastopniki velevlasti, na mirovni konferenci v Haagu nočejo vsprejeti poslanika macedonskega kongresa, da se ne zamerijo — Turčiji. Ali naj kristijani v Macedoniji gredo živi v grob?

Mirovna konferenca.

Na mirovni konferenci v Haagu igra največjo vlogo predlog Rusije glede razsodišč. V tem oziru stavi ruski zastopnik tri predloge, namreč glede posredovanja, razsodišča in preiskave. Najpreje se morajo vse velesile zavezati, da bodo v vsakem slučaju pri vsakovrstnih spornih vprašanih prosile posredovanja kake tretje velesile. V spornih zadevah, ki se ne tičejo nujnih vprašanih, naj se pozove obvezno razsodišče. Vsaka stranka naj izvoli po dva razsodnika, ki naj skupno imenujejo petega sodnika. Konečno naj te izvoli stalna komisija, ki naj presoja in preiskava vsa sporna vprašanja. Angleži zahtevajo poleg tega še stalno razsodišče. Ameriški delegati so prinesli seboj že izdelan načrt o mejnarodnem razsodišču, ki obsega 26 členov. O vseh teh načrtih se bo posvetovala mirovna konferenca!

Dopisi.

Iz Slatine. Vaš dopisnik je znal o našem novem topliškem ravnatelju mnogo lepih reči povedati. Ali tega še ni povedal, da je pristopil ravnatelj Trotter tudi k nemškemu »šulvereinu«. To »veselo« novico je raztrobil po svetu pri zadnjem občnem zboru šulvereina znani Velikonemec dr. Hoisel. V odbor slatinske šulvereinske skupine so izvoljeni ljudje, kateri živijo od slatinskih toplic in so plačani z našimi groši: dr. Hoisel, inženir Miglič, stavbarski pristav Madile, šolski vodja Damofsky. Pri tej priliki je nemška gospoda izrazila svoje veselje, da najnovejša šulvereinska šola v Slatini tako lepo napreduje. Koliko nemških otrok jo obiskuje?

Iz kozjanskega okraja. Nam Slovincem je tudi zagotovljena enakopravnost v uradih in javnem življenju. Do prave veljave pa slovenski jezik še vedno ni mogel priti, ne v uradu ne v javnem življenju. Slovinci smo priklenjeni na narodno, nam od-

ločno neprijazno večino v deželi nemške narodnosti; temu je krivo posebno — glede uradov — da so nastavljeni nemški uradniki, kateri zapirajo pot slovenskemu jeziku vsled svoje nemške narodnosti in svojega nemškega mišljenja. Krivi smo si pa Slovenci sami. Če nasprotniki tiščijo naš jezik ven, moramo ga mi noter ter zahtevati povsod, da se da slovenskemu jeziku pravica, katera nam pristoji po veljavnih zakonih.

Ako pa hočemo, da bodejo uradniki, ki niso naše krvi in našega mišljenja, rabili naš jezik v uradnih poslih, moramo ga rabiti v uradnih poslih pred vsem mi sami. In ravno to se ne godi v toliki meri, kakor bi se moralo. Toliko je uradov, ki si jih narod sam izbira, recimo občinskih, in še teh mnogo uraduje v tujem nemškem jeziku. Kako krasno bi bilo, ko bi ti, po ljudstvu izvoljeni uradniki vsi izključno v slovenskem jeziku! To bi kaj izdalo, kajti takih uradov je na tisoče! Slovensko uradovanje pri občinah sicer napreduje od leta do leta, pa vendar ne toliko, kakor želi naše narodno srce. Nedavno sem videl na pošti pismo od občine, v kateri niti Nemca ne poznajo, in strmel sem, ko sem čitil: Vom Gemeindeamte Westernik. An die löbl. k. k. Bezirkshauptmannschaft Rann. Župan je tako trd Slovenec, da niti nemški ne zna, in njegovi občani so ravno taki Slovinci, a v njihovem občinskem uradu se vendarle pripuščča nemško uradovanje. Ne smešimo se!

Iz Rajhenburga. (Nemško omika.) Pod tem zaglavjem je večkrat čitati v raznih časnikih, kako znajo naši prusaki psovati slovensko ljudstvo in njega naprave. Nedavno sta dva taka čudaka korakala skozi naš trg ter politikovala ter spravila na dan vse mogoče in nemogoče stvari. Glavni točki njunega pogovora ste bili seveda, nemške šole in izraelski lonci na pruskih tleh. Tako sta bila razgreta, da nazadnje nista mogla dognati, kateri izmed dveh »velikih Nemcev« Schönerer ali Wolf jih pripelje v blaženo Prusijo. Vmes pa sta zabavljala čez slovenske poslanke, ki se potegujejo za slov. šole. Pozabila pa tudi nista na nekatere tukajšnje narodnjake ter jih vlekla čez zobe, da je bilo joj! Slovenske šole, to nemško strašilo, smatrala sta za zavod divjakov, in Bog ve, s kakimi častnimi naslovi sta še blatila ubogo šolsko poslopje ter sramotila z nesramnimi psovkami vse, kar diši po slovenskem duhu. Nevemo, od kod izvira ta nemška omika, katera bi pri nas Slovincih veljala prej za vse drugo kakor za to. Boga pa naj hvalita, da ju naši slovenski fantje niso opazili, gotovo bi se jima mudilo nazaj v B.

kajti tudi najmirnejšemu Slovincu mine potpežljivost pri takih barbarskih psovkah. Na slovenski zemlji se pri nas Slovenec ne da več zmerjati in oštevati, ti časi so minoli. Kdor hoče živeti kot privandracev, kot gost med nami, naj se vede dostojno!

Sv. Peter pri Mariboru. Na dopis: »Od Sv. Križa pri Mariboru« v predzadnji številki Vašega cenjenega lista moramo odločno odgovoriti. Pri nas se ne nahajajo niti slovenskoliberalni veliko manje pa še nemškoliberalni možje. Mi Peterčani smo strogo krščansko-narodni Slovinci; in če je prišel k Sv. Križu pri Mariboru nekšen Florijan Schauer, ki baje moti ondotni mir med slovenskim prebivalstvom, tedaj ta mož gotovo ni šentpeterskega pokoljenja, ampak bogsgave, kje mu je tekla njegova zibelka. Nam je znano samo to-le, da je nek Florijan Schauer prišel pred nekolikimi leti se svojo ženo Križevljanko od Sv. Križa pri Mariboru k nam in ko so mu postala tukaj tla prevročča, ker ni mogel tukaj dalje izhajati, jo je popihal zopet nazaj k Sv. Križu pri Mariboru. Peterčani.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Odlikovanje.) Mil. knez in škof so ob priliki birmovanja v Vuhredu, dne 3. junija, spoštovanemu gospodu Janezu Paherniku izročili od papeža mu podeljen zaslužni križec za cerkev in sv. Očeta. Imenovani gospod je veliki dobrotnik slovenskih cerkv. Častitamo odlikovancu!

(Blagovestni lističi.) V našem mestu in okolici delijo se z radodarno roko in v velikem številu neki »blagovestni lističi,« kakor se sami nazivajo. Ti lističi imajo namen, delati tudi med našim ljudstvom za protestantizem. Nato opozarjamo naše somišljenike, pa tudi c. kr. pravdnštvo v Mariboru. Raznaševalce naj somišljeniki naznanijo takoj politični oblasti. Drzni agitaciji se je treba z vso oostrostjo ustaviti. Naše ljudstvo ni zató tukaj, da bi se begalo s protestantovskimi agitacijami! Protestantovski blagovestni lističi imajo napise, kakor: Kaj je tvoje upanje? Ste li srečni? Kedaj mislite doseči cilj svojega potovanja? Saj nima žela! To je ravno, česar mi je treba. Ravno to si želim! itd. Torej pozor!

(Baronu Mosconu) moramo vsled njegovega čudnega popravka v zadnji številki »Slov. Gosp.« še to-le povedati: 1. da vino-

med turške vojake jemati. Iz vsega tega lahko posnamemo, da so Beduini neko posebno in čudno ljudstvo in po naravi in značaju celo podobno svojemu pradedu Izmaelu, o katerem beremo v 1. Mojz. knjigi 16, 12: »Ta bo divji človek; njegova roka bo zoper vse in roke vseh bodo zoper njega, in bo postavil šotore vsem svojim bratom nasproti.«

Po triurni vožnji pripeljali smo se v Han Hadrur, k usmiljenemu Samarijanu; tako se namreč imenuje edina gostilnica, ki se nahaja na potu iz Jeruzalema v Jeriho. Pa nikar ne mislite na tako krčmo, kakor so pri nas; ampak jutrovski Han je precej velik prostor pod milim nebom, obdan od vseh strani z močnim zidom; v kakšni votlini pa ima oštir svojo shrambo za vino, kavo itd.; najbolj me je veselilo, da sem tu v puščavi dobil v roke steklenico Gečevega (Götz) piva iz Maribora; zdelo se mi je, kakor bi mi bil kdo pozdrav poslal od daljnega doma, dasi ne poznam imenovanega pivovarnarja in tudi ne njegove pivnice.

Dobro je bilo, da so se tukaj ne samo romarji poživili, ampak, da so si tudi konji odpočili in nakrmili, ker hujski del potovanja nas je šele čakal; čim dalje, tem slabša je bila cesta in vožnja težavniša; prišli smo na tako nevarne kraje, da smo morali vsi z vozov stopiti in nekaj časa peš iti. Razveselili

smo se, ko smo z vrha prvokrat zagledali mrtvo morje, ki leži mirno kakor svinčnata tekočina globoko v dolini, namreč blizu 400 m. nižje kakor sredozemsko morje; a prijetniši je bil pogled na jordansko planjavo, ki se razprostira kakor dolg zelen trak od juga proti severu; toda zdaj smo še bili ločeni od nje po visokih hribih, strašanskih prepadih in dolgočasnih puščavah. V tem kraju spominjal sem se nehote besed psalmistovih: »Brezno kliče brezno o slapov tvojih glasu.« (Ps. 41, 8). Sicer smo se ravno tukaj lahko prepričali, da prebivajo v puščavi razun Beduinov še tudi drugi ljudje, namreč menihi, ker pri sredi visoke gore zagledali smo na skalo zidan samostan grških menihov; kakor si orel napravi gnezdo med v nebo štrlečim skalovjem, tako so si ljudje tukaj zgradili nekako trdnjavo, do katere vodi samo ena ozka in strma pot. Nekaj ur proti jugu v Cedronski dolini nahaja se še drug enak samostan, a ta je slavnejši in starejši od zgorjenega; imenuje se Mar Saba; v prvih krščanskih stoletjih je neki bilo po celi judovski puščavi 50 manjših ali večih samostanov, ki so se imenovali lavre; v njih so puščavniki spokorno in sveto živeli; oropaliso tudi, pa ne drugih ljudi, ampak samega sebe, da bi jih ničesar več ne vezalo na ta svet in bi si tako lažje pridobili nebesa. V Mar Sabi je

prebival slavni cerkveni učenik sv. Janez Damaščan in v bližnjem gorovju ob potoku je bojda živel prerok Elija, ko so mu krokariji donášali kruha in mesa.

Solnce je že zahajalo, ko smo prišli v Jeriho; pa čudno smo gledali, ker nikjer ni bilo videti kakšnega mesta ali lepih visokih hiš, temveč zelo siromaško mohamedansko in beduinsko selo. Samo dve zidani hiši se držita bolj ponosno in to sta dve gostilnici, v katerih Evropejci krčmarijo. Ena od teh ima z velikanskimi črkami napis: »Hôtel Jordan,« kamor so nas popotnike vse vtaknili; ker pa v hiši ni bilo dovolj prostora, zato so bili na prostem postavili štiri šotore, v katerih je prenočevalo kakih 20 romarjev. One, ki so prebivali v hiši, mučila je neznosna vročina in jim vsled tega ni bilo mogoče spati; v Jerihi in sploh spodnji jordanski dolini je namreč tako vroče kakor v Afriki; tisti pa, ki so v šotorih stanovali, imeli so sicer dobrega, svežega zraka dovolj; toda spati tudi niso mogli, ker nadlegovali so jih komarji in muhe in okoli njih regljale so neštivilne žabe, tulili so volkovi (šakali) in nek muhast osel se ni utrudil pozno v noč popevati svojo slavno znano (?) pesem i-a-i-a. Smejati smo se morali, ko je nek romar iz prvega nadstropja zakričal: »Napravite vendar nekaj, da bo osel vtihnil!« in

gradniki že sami dobro vedo, kje se imajo trte zasajati, da ne bo vinograd preveč na strmi legi; 2. da se v kozjanskem okraju nahajajo tudi jako izborna vina. Komu na pr. niso znani Virštanjski vinogradi? 3. da se ni bati, da bi na Avstrijskem pridelali preveč vina. Kajti dočim so imeli na Francoskem l. 1897. 32.25 milijonov hektolitrov vina, na Laškem 32.5, na Španjskem 24.5, v Algiru 5.25, v Bulgariji 2.6 milijonov, se ga je pridelalo v Avstriji komaj 1.9 milijonov hektolitrov. Nemčija ga je imela 1.8 milijonov, Turčija s Ciprom 1.6, Zedinjene drž. v Ameriki 1.3, Grška 1.1. Ogerska ga je imela 900.000 hektolitrov, 300.000 hektolitrov manje kakor prejšnje leto. Le takrat če se pri nas z vso močjo pospešuje pridelovanje vina, je upati, da se bo zopet pot zaprta uvaževanju laških vin in bodo naša domača vina prišla v ceno. Ker smo za drugimi deželami tako silno zaostali, moramo skrbeti, da si vedno več vina pridelamo, ne pa, da zaostajamo.

(Ne motite javnosti!) Nek Štajarski dopisnik se v «Slov. Narodu» zaganja v slovensko katoliško-narodno stranko na Kranjskem, ker ni hotela protestirati proti oholim dunajskim nemškimi zahtevam. Resnica pa je, da le s kranjskimi liberalci pri jedni mizi skupaj ni hotela tega storiti, ker so ti liberalci tesni zavezniki ravno onih Nemcev, ki so sestavljali nemške zahteve. Tak protest bi bila le komedija! Sicer pa je katoliško-narodna stranka na Kranjskem, kakor vsaka poštena slovenska politična stranka največja nasprotnica onih krivičnih in izzivalnih nemških zahtev.

(Iz Maribora.) Od cenjene strani dobili smo sledeče vrstice: Okoličankam in meščankam sem se namenila napisati par besedi, in ker je to prvokrat, da spišem kaj za »Slov. Gospodarja«, upam, da slavno uredništvo dopisiča ne vrže v nenasitni uredniški koš in sicer radi tega ne, ker ima dober namen. Na tukajšnjem trgu sem vsaki dan, ko nakupujem za dom, a večkrat sem opazila, kar bi meščanka ne smela storiti, a prodajalka ne dovoliti in sicer, kupuje mleko, vzame kupovalka steklenico v roke in mleko pokuša, je-li dobro; to se dogodi 4-5-krat, predno je mleko prodano. Pri kupovanju kisle smetane, katera je v lončkih, pa navadno kupovalke vtikajo prst v smetano, katerega potem oblizujejo. Tudi to ni kaj okusno. Pokuševanje naj bi se vršilo na drug način in sicer z žličko, katero naj bi jemale seboj kupovalke. Prodajalke pa ne bi smele kaj takega dovoliti, četudi mestne gospe tako

ko so mu oni iz šotorov odgovorili: «Ljubi gospod, povejte nam samo še to: kako naj dolgouhcu grdo riganje vstavimo? ali mu naj vrat zadrgnemo?!»

Ob 4. uri zjutraj je že zadonela trobenta brata Krescenca, pa ne zato, da bi se začelo zidovje rušiti, kakor se je nekaj v stari Jerihi, ampak da bi nas njen glas vzbudil in povabil na izlet k mrtvemu morju. Naši vozniki prenočili so tudi s svojimi konji vred pod milim nebom in zato so bili hitro pripravljene, da so nas popeljali dobro uro skoz puščavo do tega čudnega jezera ali morja; čudno je gotovo, kar se že na pr. tudi v tem kaže, da ni bilo mogoče pripraviti konja, da bi se približal morju ali da bi le malo okusil njegove vode. Mrtvo morje je široko čez 5 ur, dolgo pa 20 ur; na sprednji ali severni strani priteka Jordan, na južni so pa nekaj stala nečistosti vdana mesta Sodoma, Gomora in še tri druga, katera je morsko valovje za vselej pokopalo in požrlo; na obeh straneh po dolgem pa se vzdiga visoko, pa celo golo skalovje in gorovje; od vshodne strani pozdravljala nas je gora Nebo, s katere je smel Mojzes gledati obljubljeno deželo. Nobena rastlina ne raste blizu morja in nobena ribica ne plava v njem, ker njegova strupena voda in vžeplenast vzduh — vsako življenje hitro umori. Noben čolnič ali barka

delajo, katere Bog obvaruj, da bi doma videli, kako neoskusno malenkost, katero povzroči služinčad, ker dogodi se lahko, da omedle. V drugih mestih, celo manjših od Maribora se kaj tacega ne sme dogajati na javnem trgu. In še nekaj je na mariborskem trgu, kar je odpravljeno uže povsod, tudi v manjih mestih od našega in sicer: Kmetje prihajajo o tržnih dneh zarano v mesto, vse boljše blago pa pokupijo branjevci in branjevke, ako pa meščanka gre po sedmi uri na trg, košatijo se pred jerbasi preprodajalke. Istotako je v zimskem času s prašičevino, sedaj s piščeti in kokoši, jajci, zelenjavo, smetano, sirom itd. Kakor mi je znano, v drugih mestih do desete ure nobena branjevka, noben preprodajalec ne sme od kmeta ničesar kupiti, ampak šele po 10. uri in vendar žive povsod tudi preprodajalci, branjevke itd. razmeroma dobro. Kmetu pa bo samo v korist, ako malo na trgu potrpi, ker blago bo prodal meščankam dražje, katero pa mora prekupovalcem in branjevkam veliko ceneje oddati. Vse tukaj navedeno se lahko, prav lahko odstrani, in policija bi lahko na oboje pazila ravno tako bistrim očesom, kakor na berača, kateri je takoj aretovan, ako se ga zasači, da si je izprosilo ali pa kosec kruha.

(Od Mure.) Občinske volitve smo imeli v soboto dne 3. jun. v Selnici ob Muri, v župniji Sv. Ilja. V odbor je bilo izvoljenih 9 Slovencev in 3 Nemci. Akoravno sta dve tretjini odbora slovenski, vendar že slutimo, da občinski predstojnik ne bode Slovenec, ampak eden naših nasprotnikov, ker mislijo, kakor se sliši, nekateri slovenski odborniki glasovati za Nemca Sch. ali celo za najbolj zapostopenega G—rja. Naša občina je važna postojanka slovenska in ako še to dobé Nemci v roke, potem Prusi lahko začnejo zidati velikonemški most do Adrije. Dragi mi Slovenci! Ne dajte se zmotiti od vam sicer prilizljenih sovražnikov. V predvarek vam stavim sledeča vprašanja: 1. Ali bodete mirnim očesom gledali, kako se bo oholi Nемец šopiril na vaši lastni zemlji? 2. Ali bodete pripustili, da vam bo sovražnik še dalje zaničeval vašo milo materno slovensko besedo? 3. Bodete li mirnega srca, ko vam bo kruti Prusak kvaril vašo nadepolno deco nemških šolah? 4. Ali bodete pripustili, da se bo naš krvavo prisluženi denar rabil v vašo pogubo? Preljubi slovenski odborniki! Prevdarite ta vprašanja in ako še imate le iskrico ljubezni do svoje lepe slovenske domovine v svojem srcu, ako še imate le trohico poštenja v sebi, morate voliti Slovence za župana. Ako pa se izneverite materi Slo-

ne jadra po njem in nobene hiše ali vasi ni videti v njegovi okolici, katera je vsako jutro pokrita z belo, slano roso. Zares to morje je mrtvo in vsakdo čuti, da so se morale tukaj nekaj goditi strašne reči in prikazni. Neki romar (slavni Alban Stole), ki je pred 50leti obiskal sv. deželo, opomni kaj modro, da je na tem kraju Bog zapisal 20 ur dolg stavek ali zapoved in ta važna zapoved (ali bolje prepoved) se glasi: «Ne prešestuj!»

Smešničar.

V nekem razredu so se preučevale zgodbe sv. pisma v skupinah po dveh letih. Ker so začetkom šolskega leta prihajali novi učeneci v ta razred, seveda niso mogli odgovarjati vprašanjem iz prejšnjih let. Tako se zgodi, da učenec ne odgovori na neko vprašanje. Katehet ga vpraša: »Kako dolgo se že učiš sv. pisma?« — »Od Kristovega rojstva«, odgovori dečko. — »Torej ne od stvarjenja sveta?« — »Ne, pa ta moj sosed je že tako dolgo tu.«

Učitelj veronauka reče v šoli, naj vsak človek zvečer, predno zaspi, izprašuje vest. Ivanek je postal zvečer v postelji nemiren. Mati ga vprašajo, zakaj ne spi? »Da«, pravi, »gospod kapelan so rekli, da moramo zvečer izpraševati vest; jaz jo pa izprašujem že dolgo, pa mi ne odgovori ničesar.«

veniji in volite zagrizenega sovražnika za župana, tedaj pa vam bo naš vrli »Slov. Gosp.« prihodnjič zaklical: Strela udri iz višine — V izdajalce domovine!

(Iz občine Golobinjek) pri Planini nam pišejo, da razpora v občini ni kriva nemškutarija, ampak krajevne razmere in zahteve. Dopisnik nam je tudi na široko razložil te razmere, vendar jih ne priobčujemo, ker za nas kot politični list nimajo večjega pomena.

(Birmovanje) bode 11. junija v Slov. Bistrici, 12. v Št. Martinu na Pohorju, 13. v Tinjah, 14. v Št. Venčesu, 15. v Laporjah, 16. na Majšbergu, 17. v Makolah, 18. v Studenicah in 20. v Poljčanah.

(V Vitanju) se nahaja neka zmešana glava, ki se peča z vsemi rečmi, katere jo prav nič ne brigajo in za katere tega človečeta nihče ni najel. V celjskem nemškem umazanem lističu za spodtika — zdaj že v drugič — nad tem, da se tukaj ljudje prav ne — ženijo. Očita nevestam iz nemških rodov, da jemljejo v zakon slovenske mladeniče. Kaj si hočejo? Na vsaki način morajo pač slovenski sinovi biti lepšega obnašanja, kakor nemški; mogoče, da imajo tudi malo več cvenka v žepu in — možganov v glavi, kakor nemški, da so nemškim dekletom Slovenci ljubši od Nemcev. Slišal sem pa, da, ko bi se oni — samski? dopisnik celjskega umazanca — javno zglasil in povedal svoje častno nemško ime, bi ga ena ali druga nemška deklina morebiti — poprašala, če bi jo hotel snubiti. On bi jo najbrž že rad, a ona ne mara za njega. Vsepovsodi sama nevošljivost!

(Bivši naš urednik) g. Seb. Ferk je bil v porotni obravnavi z dne 6. dec. 1898 zaradi tiskovnih pregreškov od tukajšnjega okrožnega sodišča pod predsedstvom gospoda Morocuttija obsojen na 7 mesecev zapora. G. Ferk je naredil priziv na kazacijski dvor na Dunaju, koje mu je prisodilo samo 3 mesece ječe.

(V obrambo.) Iz Slov. goric se nam piše: V št. 21. »Slov. Gosp.« je nam dobro znan dopisnik hudo ropotal po starem predstojniku v Šičah, g. F. Wellu. Kar se tiče ceste, katero omenja, se je popolnoma zmotil, kajti ista cesta ni občinska in je torej g. Wella niti ni bil dolžan popravljati. Zaradi podpisa z dvema l pa se naj rahločutni dopisnik umiri, kajti ime Wella je jednako zabeleženo v krstnih in zemljišnih knjigah, kar se, kakor znano, ne da tako hitro predrugačiti.

(Pismeni) zrelostni izpiti vršijo se ta teden na mariborski in celjski gimnaziji. — Ustmeni zrelostni izpiti na mariborski gimnaziji se bodo začeli dne 9. julija. V Celju pa že 26. junija.

(Iz šole.) Izpiti učiteljske usposobljenosti sta naredila v Kopru gosp. Martin Kranjčič, učitelj v Št. Vidu in gospica Romana Osana, učiteljica v Laporjih pri Slov. Bistrici.

(Skušnja iz štajarske zgodovine.) Včeraj se je na tukajšnji gimnaziji vršila skušnja iz štajarske zgodovine. Skušnja je delalo šest dijakov, sami Slovenci, in sicer E. Dolinšek, Jak. Kelemina, Mart. Jurhar, Mart. Kramberger, Konr. Šesko in Henr. Schreiner. Pri skušnji je bil prisoten tudi vlč. g. kanonik dr. Jožef Pajek. Učenci so izvrstno odgovarjali ter pokazali, da so večji tudi nemškemu jeziku, da ljubijo svojo domačijo in da imajo bistre glave. Po dokončani skušnji je vlč. g. kan. dr. Pajek nagovoril skušnace kakor tudi navzoče učence z navdušenimi besedami, slikal lepoto štajarske dežele, vspodbujal k ljubezni do cesarja in mile domovine ter navduševal k pridnosti, posebno v pri učenju domače zgodovine. Končno je razdelil darila. Prvo je sprejel Dolinšek, drugo Kelemina. Pa tudi vsi drugi so sprejeli častna darila.

(Spomin na sveto birmo.) V naši tiskarni so izišli lepi prilični spomini na sveto birmo. Opozarjamo na inserat na 8. strani.

(Romanje v Jeruzalem.) Obrok zglasovanja za jeruzalemsko romanje se je po-

daljšal do 31. julija. Zglasnice in denar naj se pošilja na naslov: Ivan Sušnik, kanonik v Ljubljani. Vsak romar bo dobil pravočasno romarsko knjižico. V tej knjižici se nahajajo vsa potrebna navodila glede obleke, popotne prtljage itd. Večina duhovnikov bo tudi na ladija mogla maševati.

(Duhovniške vesti.) Dekan ljutomerski, vlč. g. Ivan Skuhala se je odpeljal v Karlove vare na Češkem, da si utrdi v ondotnih toplicah slabo zdravje. Kot spremeljavec se je peljal z njim dekan konjiški, vlč. g. J. Voh.

(Iz Ljubnice pri Vitanji) se nam poroča: Starejšim bralcem «Slovenskega Gospodarja» je še v spominu, kako hudo borbo smo imeli pred 10 leti v naši občini, ko so se vršile občinske volitve. Vse sile so takrat napeli naši «nemški» prijatelji v vitanjskem trgu, da dobijo občinsko upravo v svoje roke. Toda zastoj je bil ves njihov trud! V vsakem razredu smo zmagali Slovenci po večini glasov. Od tistih mal pa imamo mir; volitve se vršijo vsakokrat v lepem redu. Tako je bilo tudi letos. Izvoljeni so bili sami vrli slovenski možje: Anton Rotovnik (Koklič) za župana; Jožef Ovčar (Černej) in Ivan Verčnik (Tučman) občinska svetovalca; ostali odborniki so: Pavel Rotovnik (Urance), Jakob Počivalnik (Makovšek), Franc Steničnik, Franc Sojč (Meglič), Simon Sasijal in vitanjski gosp. župnik. Naša občina je ena najstarejših v našem kraju, v kateri se brez izjeme uraduje na vse strani samo v slovenskem jeziku. Za ljubniško občino so sledile s slovenskim uradovanjem v zadnjih letih tudi ostale vse tukajšnje občine: Skomre, Paka, Dolič in Brezen. — Zanimivo bi bilo zvedeti, koliko občin je na Spodnjem Štajarskem in katere so tiste, ki se še niso spametovale in so še vedno nekaka podlaga tujčevi peti. V vsakem sodnijskem okraju se nahaja gotovo mož, ki more natančno pozvedeti, v kakšnem jeziku uraduje vsaka tamošnja občina. Naše slovensko društvo*) bi storilo veliko uslugo vsem štajarskim Slovincem, če nam oskrbi pregled slovenskega in nemškega uradovanja po občinah na Spodnjem Štajarskem.

(V Jarenini) se vršijo občinske volitve v četrtek dne 15. maja v hiši gosp. župana Ign. Zupaniča v Vajgnu in sicer voli III. razred ob 8. uri, II. ob 10. uri in I. ob 11. uri predpoldne. Jareninski Slovenci, pokažite ta dan, da ste vredni nasledniki svojih krščanskih očetov in praočetov. Pridite vsi na volišče, da bo naša zmaga popolna. Naj ga ne bo izdajalca Judeža v naših vrstah!

(Kat. slov. polit. in gospodarsko društvo v Jarenini) skliče prihodnjo nedeljo večji volilni shod v Cvilakovi gostilni takoj po večernicah. Pridite udje društva in narodni volilci iz jareninske občine, pa tudi vsi narodnjaki iz vseh drugih občin. Vabimo tudi nasprotnike, naj spoznajo, za kaj se Slovenci vojskujemo. Torej na svidenje!

(Velika izguba za Slovence ob meji.) Zadnjo nedeljo je po kratki boleznimi umrl v Jarenini vlč. g. Anton Fišer, župnik v pok., star 58 let. Z njim je izgubila škofija vnetega duhovnika, slov. domovina pa navdušenega in delavnega sina. Pogreb je bil v torek; vodil ga je v spremstvu 28 duhovnikov preč. g. J. Flek, prošt ptujski, ki mu je izpregovoril tudi ganljivo slovo. Bil je rajni predsednik kat. slov. polit. in gospod. društva, načelnika namestnik »Hranilnice in posojilnice« v Jarenini, odbornik občine Sv. Jakoba v Slov. goricah in slov. vinogradniške zadruge v Ljubljani. Obsirnejši življenjepiš prihodnjič. Svetila mu večna luč!

(Hajdina pri Ptuju.) Lanjsko leto je krajni šolski svet sklenil postaviti križ tik šolskega poslopja v spomin smrti presvite cesarice in cesarskega jubileja. Letos je g. načelnik Janez Grahār dal postaviti, kar se je lani sklenilo. Na Telovo po večernicah se je vila velikanska procesija k novemu šolskemu poslopju, in potem je bil blagoslovljen nanovo

*) Opazka uredništva: To društvo je v zadnjem času trdno zaspalo; treba se bo mu vzdržati, če ne, dobilo bo kmalu sestrico.

postavljen križ. Vlč. g. župnik imel je slovesnosti primeren ganljiv govor. Po večni luči pa so se prižgale bengalične luči, rakete so švigale proti nebu in tudi možnarji so gromeli.

(Kozje.) Naš novi vrli župan g. Janez Elsbacher začel je županovati s tem blagim činom, da je tukajšnjemu »bralnemu društvu« poklonil 20 kron. Odbor mu tem potom izreka najprisrčnejšo zahvalo: Bog plati!

(Shod pri Sv. Marjeti ob Pesnici) zadnjo nedeljo se je prav dobro obnesel. V obilnem številu zbrani vrli kmetje so z velikim zanimanjem poslušali govornike in pritrjevali njihovim besedam. Obsirneje poročilo v prihodnji številki.

(V Polički vasi) še ni mirú. Ko je dne 31. maja izročilo 6 volilcev osebno ugovor zoper zadnje volitve, tedaj se je celo mati županja razsrdila in najlepše besede so letele iz njenih ust za odhajajočimi volilci. Pa polički Slovenci nimamo strahú ne pred Reiningerjem, še manj pred njegovo ženico. Pravica mora zmagati, kajti cesarske postave morajo tudi na Poličkem veljati. Sicer še bomo večkrat imeli priliko govoriti o razmerah v naši občini.

(Sreča v nesreči.) Gospod Jožef Rup, mlinar v Gerstdorfu pri Spielfeldu, si je obavil novi mlinski kamen. Mlinarski pomočnik si ga lepo pripravi, ter začne mleti. Potem gre klicat gospodinjo in druge domače, da bi šli gledat novi kamen. A predno so šli, zaslišal se je iz mlina mogočen pok. Novi kamen je razletel na tri dele; jeden del je ulomil vrata, drugi predrl steno in tretji si je napravil pot skozi tla. Sreča, da ravnokar ni bilo nobene človeka zraven.

(Osebnosti vesti.) V Celje premeščeni c. kr. poštni praktikant gospod Vladimir Kočevar, se je odpovedal službi. Mesto njega pride praktikant gosp. Viktor pl. Šuškovič.

(Gad je ugriznil) deklico, ki je v vrtu plela. Hitro so ji roko zavezali, morda se še bo rešilo življenje. To se je zgodilo pri Sv. Ožbaltu ob Dravi.

(V Oplotnici in okolici) si snujejo kmetijsko zadrugo za skupno kupovanje vseh potrebščin za poljedelstvo in gospodinjstvo; nadalje za skupno prodajo vseh pridelkov in izdelkov poljedelstva in gospodinjstva ter za posredovanje pri nakupu in prodaji predmetov poljedelstva in gospodinjstva. V ta namen je prišel gospod Ivan Kač iz Žalca, ki je o tem 1. t. m. po večernicah gri g. Štefanu Založniku vrlo dobro poučeval zbrane kmete, katerih se je takoj nad 50 oglasilo k pristopu z lastnoročnim podpisom. Navdušenje za zadrugo je med tukajšnjim ljudstvom splošno! V kratkem se bo vršila volitev odbornikov.

(Litanijske pesmi.) Ravnokar so izišle «Litanijske pesmi, Srca Jezusovega» za čveteroglasni ali jednoglasni zbor postavil Jos. Lavtizar, župnik v Rátečah na Gorenjskem, p. Kranjska Gora (Kranjsko.) Klici so harmonizovani za možki zbor, odgovori za mešani zbor, oboje se lahko poje tudi jednoglasno. Cena s poštnino vred je 20 krajcarjev.

(Venček cerkvenih pesmi za šolarje.) katerega je izdalo in založilo katol. tiskovno društvo v Mariboru, obsega na 48 straneh 30, po cerkvenem letu razdeljenih cerkvenih pesmi: Pridjane so tudi kratke mašne molitvice, molitev po tihi sv. maši in skrivnosti sv. rožnega venca. Velja komad 10 kr., 50 komadov 4 gl. in 100 komadov 6 gl. 80 kr. proti predplači. Poštnina za komad 2 kr., za 50 in 100 komadov 30 kr. Naročuje se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroške ulice št. 5.

(Potres) so občutili zadnji petek popoldne ob poldveh pri Veliki nedelji blizu Ormoža. Škode ni napravil nobene.

(Dekanom bogoslovne fakultete) na vseučilišču v Gradcu je izbran za prihodnje leto dr. Gutjahr, profesor Novega Zakona.

(Nova štifta pri Gornjemgradu.) 1. junij t. l. sme naše bralno društvo vpisati med najboljše dneve v svojem delovanju. Prostorna šolska soba je bila prenapolnjena

domačega ljudstva, ki je poslušalo poučljiv in s šalami prepleten pouk o svinjereji gosp. potovalnega učitelja M. Jelovškega. Srēna mu bodi hvala za njegovo požrtvovalnost v poučevanju milega nam naroda slovenskega, a ljudstvo naj se teh naukovi tudi drži, kar mu je g. predsednik Ivan Kelc toplo priporočal. Omeniti moramo, da je bila dobra polovica naših vrlih gospodinj navzoča.

(Utonil je) dne 5. t. m. popoldne nek natakhar v Savi pri Zidanem mostu. Brzkone ga je prijel krč, ker je še voda jako mrzla.

(Iz Celja) se nam piše: Kako slabo se vzgojujejo otroci, ki hodijo v tukajšnjo nemško šolo, razvidno je iz tega, da je tolpa teh divjakov redno prihajala k večerni majnikovi pobožnosti v nemški cerkvi, pa ne da bi tamkaj molila, ampak da se je v ozadju cerkve prepirala in tepla. Vse to se je godilo tako glasno, da so bili drugi obiskovalci cerkve v svoji pobožnosti moteni.

(Samomori.) V Mariboru se je ustrelil pisar c. kr. okrajne sodnije Konrad Krivic dne 31. majnika. Zapustil je vdovo s petimi nedoraslimi otroki. Zmešalo se mu je. — V noči od 28. na 29. ustrelil se je pred kratkim v Celje došli 20letni tiskar Miroslav Kolman. Še živega a nezavestnega prepeljali so ga v bolnišnico, kjer je po petdnevnem smrtnem boju izdihnil. Kakor je v bolnišnici obiskujočim pripovedoval, je prišel na osodepolni večer domov s trdnim sklepom se življenja znebiti, si pripravil črno obleko, v mislih, da ga mrtvega v njo oblečejo, vpilnil luč in se slekel; kako da se je potem sprivil s samokresom v roki v posteljo, si potegnil odejo čez glavo in sprožil, dozdeva se mu, kakor v sanjah. Njegov v isti sobi speč tovariš, slišavši šum, ki ga je naredil pod odejo sproženi samokres, je menil, da to prihaja od zapiranja vrat, ter mirno ležal dalje. Šele, ko je zaslišal klic na pomagaje in ovohal smodnikov dim, slutil je nekaj groznega, napravil luč in zagledal svojega tovariša nezavestnega ležati v krvi, poleg njega smrtonosno orožje. Ko je nesrečnež v bolnišnici prišel k zavesti, zahteval je duhovna ter se skesano izpovedal, ter udano in potrpežljivo čakal smrti, ki ga je minoli petek tudi odrešila vseh muk. Kaj je tako mladega človeka napotilo k temu? Pravega uzroka pač ni imel; gotovo pa ga je zapeljal, kakor mnogo drugih strupeni duh časa. — Dne 5. t. m. pa se je zastupila lepa in mlada deklinā K. Štrukelj v Mariboru — radi nesrečne ljubezni.

(Predsednik družbe sv. Mohorja — umrl.) Po dolgi 16mesečni mučni boleznimi je preminul v Celovcu dne 6. junija t. l. inf. prošt tamošnjega stolnega kapiteljna, preč. g. dr. Valentin Müller, predsednik naše dične družbe sv. Mohorja. Pokojnik se je porodil v Glinjah, v slovenskem Rožu, dne 10. dec. 1816. Po dovršenih gimnazijskih in bogoslovnih naukih v Celovcu bil je v mašnika posvečen dne 29. jul. 1840. Služboval je najprej za kaplana v Št. Juriju ob Zili in se od tam podal v višji duh. zavod «Frintaneum» na Dunaju, kjer je postal doktor bogoslovja l. 1847. Za tem služboval je v Logivasi, Celovcu, kjer je podučeval tudi v bogoslovju in kot župnik v Kotmarivasi. L. 1859. je prišel za stolnega korarja v Celovec, kjer je nadzoroval šolstvo. Po upeljavi novih šolskih zakonov je postal ud. dež. šolskega sveta in nadzornik celovških ljudskih in srednjih šol. L. 1866. prevzel je vodstvo duh. semenišča, l. 1884. pa je bil imenovan za inful. stolnega prošta in vodjo bogoslovnih nauk. — Za mnoge zasluge ga je imenoval cesar za viteza Franc Jožefovega reda in reda železne krone III. vrste. Papež pa mu je podelil čast apostolskega protonotarija in častnega komornika. — L. 1873. hotel ga je cesar imenovati ljubljanskim škofom, a dr. Müller je visoko čast odklonil. — L. 1860. je stopil na čelo Mohorjevi družbi in jej bil do smrti predsednik. Mnogo ter storił za njo, jo uspešno branil ob mnogoterem nasprotnem napadu. — Bil je mož temeljitega znanja, a v javnosti ni nastopil nikdar. Bodi mu časten spomin!

(**Ne ponarejajte »Pratike«**!) J. Blasnikovi nasledniki, ki izdajajo »Pratiko« so nam poslali novice: Da preprečimo vsako ponarejanje naše »Pratike«, oskrbeli smo ji postavno varstvo. Nihče drugi torej ne sme izdajati »Pratike« podobne ali jednake naši. Proti ponarejalcem naše »Pratike« bomo sodnijsko postopali.

Društvene zadeve.

(**Za dijaško kuhinjo**) so darovali gg. duh. svet. in župnik Simon Gaberc v Framu 100 K., kapelan Ivan Zadravec pri Kapeli 2 K., neimenovana gospa 4 K. in Vincenz Černovšek po dr. Pipušu 10 K.

(**Zadružno gibanje.**) Na Kranjskem sta se ustanovili dve novi gospodarski zadrugi, v Idriji in v Tomišlju. Na obeh krajih imajo že tudi posojilnice. To je jako dobro, kajti posojilnice so zadrugam potrebne. Najprej je treba ustanoviti posojilnico, potem še le zadrugo ali konsumno društvo.

(**Zavžitno društvo**) v Marnbergu ima v nedeljo dne 11. junija t. l. ob treh popoldne pri »Stari pošti« izvanredni občni zbor. Vspored: 1. Volitev odbornikovih namestnikov. 2. Sprememba pravil. 3. Nasveti.

(**Zadružniški nadzorniki.**) Zadruga misel nastopa vedno zmagoslavneje. Tudi v vladnih krogih si pridobiva prijateljev. Dokaz temu je tudi, da je dunajski uradni list objavil v soboto naslednjo naredbo trgovinskega ministra: V svrhu pospeševanja in razvoja obrtnega združništva bodo nastavljeni zadružniški nadzorniki kot posebni organi trgovinskega ministerstva, katerih naloga obstoji v tem, da pospešujejo zadrüge, pomagajo obrtnim oblastvom pri nadziranju obrtnih zadrug in o njih delovanju poročajo trgovinskemu ministerstvu.

Iz drugih krajev.

(**Avstrijski prestolonaslednik**) Franc Ferdinand se namerava kmalu zaročiti, kakor se vedno bolj pogosto poroča. Izbral si je princezino Matildo, 22letno hčerko bavarskega prestolonaslednika princa Ludovika. Princesinja je vzgojena skrbno, a priprosto, je jako ljubeznjiva in dražestna.

(**Drugi Hugo Schenk.**) Nekega Jerneja Kosta, živečega sedaj v Ameriki, imajo na sumu, da je umoril tri ženske, katerim je obljubil zakon. Izvabil jim je denar, potem pa z njimi izginil v Ameriko, a ženske je brzkone umoril, ker jih ne morejo nikjer najti, a v Ameriko z njim niso pobegnile. Kost bo napravil dunajski policiji kakih 15.000 gld. pozvedovalnih in preiskovalnih stroškov.

(**Umor in samomor.**) Sluga kneza Hugo Windischgrätza iz Konjic, Adamčič je odšel

s kuharico konjiške gostilne Wernig, Luiso Teršnic v neko dunajsko gostilno ter živel ondi prav veselo. Nadal si je drugo ime. Dne 2. t. m. pa je ustrelil svojo izvoljenko in sebe. Oba sta mrtva.

(**59.000 Italijanov**) se je od 10. aprila do 10. maja peljalo čez Pontebo v Avstrijo. Koliko pa jih je šlo v Avstrijo kruha iskat čez Kormin in Alo! Kako pa so ti ljudje hvaležni, je znano!

(**Bogat berač.**) 500.000 frankov so našli v stanovanju nekega berača, ki je te dni umrl v Saint-Gilles pri Bruselju. Starega berača je poznal vsak otrok po vsem mestu. Oblečen v najumazaneje cunje je šepal po ulicah. Ko je pred nekoliko dnevi zbolel, se je zavzela zanj ubožniška uprava in je plačala zanj zdravnika in lekarno. Vzlic temu pa jih je bilo mnogo, ki so trdili, da je ubogi, nesrečni berač premožen. Ko je vmrl, so njegovi ljubeznjivi sorodniki željno preiskali njegovo stanovanje, ne da bi našli kaj denarja. Dan po pogrebu pa je našel neki unuk beračev v peči pod velikim kupom pepela pismo na ime berača, ki se je glasilo na pol milijona frankov, ki so bili naloženi v neki bruseljski banki.

(**Samomori na Dunaju.**) Minole binokostne praznike se je na Dunaju iz raznih vzrokov izvršilo, oziroma poskusilo — deset samomorov. Po mestih je premalo verskega prepričanja.

(**Pomanjkanje delavcev.**) Vojaška služba jemlje poljedelcu brezobzirno potrebnih močij pri njegovem trudopolnem delu. Kmetje želé že davno, da bi se njihovim sinovom — vojacom — vsaj za časa najpotrebnejših poljskih del dovolil odpust. Na Češkem se je začela po kmetskih občinah živahna agitacija za doseg te ugodnosti. Državni in deželni poslanci naj bi tudi pri nas to stvar resneje v roke vzeli in od vlade izposlovali to prepotrebno stvar.

(**95 letna starka v ječi.**) Iz Budimpešte poročajo: V Temešvaru je bila 19. t. m. mlada žena, Emilija Thiel, katera je svojega moža zastropila, obsojena na 15 let ječe: nje sokrivka 95 letna I. Igerisan, katera jej je za odškodnino 50 gld. preskrbela strup, pa bo sedela 5 let, toraj do svojega stotega leta.

Izjava!

Midva podpisana Jurij Fidler po domače Pirš, posestnik v Zibiki in Karl Fidler, posestniški sin v Zibiki, prekličeva vse, kar sva o veleč. gg. župnikih župnije Zibiške od leta 1886. sem razžaljivega pisala in govorila, ker je vse neresnično in od naji le izmišljeno.

Midva vse to obžalujeva, ter prosiva veleč. g. župnika Jožefa Kranjca v Zibiki zaradi tega odpusčenja.

Šmarje, dne 30. maja 1899.

Jurij Fidler, Karl Fidler.

Dobri okus je pri vsaki užitni stvari njena glavna lastnost. Pri uživanju odločuje naš jezik, njemu moramo prepustiti, da nas zadovolji z dobrim okusom. Iz tega se razvidi, zakaj je na pr. tako splošno razširjena bobova kava, katere posebni duh našim živcem ugaja in katere smo se tako navadili, da ne moremo biti brez nje, navzlic temu, da jo zdravniki nujno odsvetujejo že od tedaj, ko so jo začeli rabiti. Če je torej mogoče, da se ohrani ta priljubljeni okus in se pripravi objednem zdravju koristna kava, tedaj bi se mislilo po vsej pravici, da bi se je nihče ne branil, posebno pa ne hišne gospodinje in matere. In v resnici, Kathreiner-Kneippova sladna kava, katera tako izvrstno združuje prijetni okus bobove kave s tako dragocenimi zdravilnimi sredstvi, se ima ravno tej okolščini zahvaliti, da se je tako hitro razširila in splošno priljubila. Lahko jo imenujemo jedino pravo družinsko kavo, in gotovo se bode tudi tam, kjer doslej še niso poznali njenih prednosti, v najkrajšem času udomačila in priznala kot najokusnejša primes k bobovi kavi in jedino pripravna, zdrava njena nadomestitev. Vendar se mora paziti na to, da se rabi vedno pristna Kathreiner-Kneippova sladna kava v znanih izvornih zavitekkih z imenom »Kathreiner«, ali nikoli naj se ne kupuje drugače zavitega ali tacega blaga, ki je na vago na prodaj.

Loterijske številke.

Trst, 3. junija 1899: 63, 35, 29, 40, 15
Linc, » » » 14, 4, 79, 61, 66

Krščansko dobro delo, zraven pa še sreča!

Iščejo se v vsaki fari zanesljive osebe, možki ali ženske, trgovci in drugi, ki bi hoteli za dobro plačilo prodajati srečke (lose) za zidanje nove farne cerkve pri Sv. Magdaleni v Mariboru. Kdor bi hotel razpečavati srečke, naj naznani farnemu uradu sv. Magdalene v Mariboru svojo adresno in koliko sreček želi. Več se mu bo potem pisмено naznani. (Srečke so po eni kroni. Dobitki so 1 par težkih volov, dve molzni kravi, 10 polovnjakov dobre starine itd. Srečkanje bo šele 31. avgusta t. l.; izsrečkane številke in dobitki se bodo hitro po izsrečkanju objavili v »Slov. Gosp.«)

Fulard-svila 65 kr.

do 3 gold. 35 kr. meter — japonska, kitajska itd, v najnovjših obrazcih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana **Hennebergova svila** meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. v najbolj novošegnih tkaninah, barvah in obrazcih. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, delojubnim in stalno naseljenim osebam s prevetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. Ponudbe pod „1.798“ Graдец, poste restante.

Najboljše kose in srpe

po najnižji ceni se dobijo pri **Stefanu Kaufmannu**, železni stacunar v Radgoni. 3-6

Na prodaj.

sta dva posestva pri Sv. Marjeti poleg okrajne ceste. Prvo meri 17 oral 911 □ sežnjev, drugo pa 21 oral 11000 □ sežnjev. Popraša se pri lastnika **Francu Žliku** pri Sv. Marjeti na Pesnici. 2-3

Žganjarija

R. Wieser-ja v Hočah pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. **Zdravilski konjak za boleznike in okrevanje kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino.** 20

Cevljarska prodajalna

s hišno opravo je na prodaj zavoljo odpotovanja po zelo nizki ceni. Naslov v Rušah št. 55. 2-2

Najlepši dar za sv. birmo

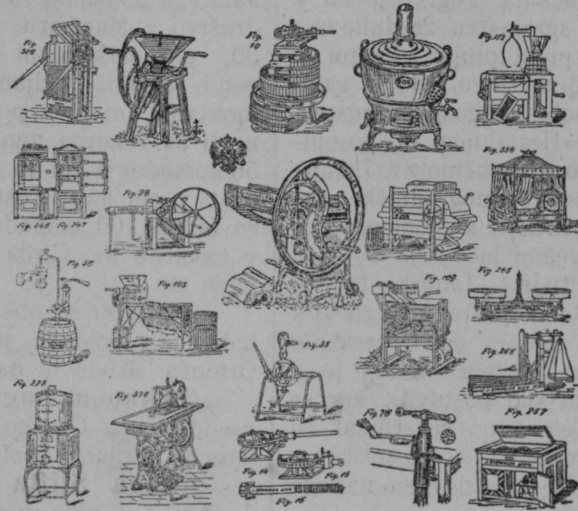
je in ostane, od visokoč. škofijstva potrjeni

3-3 **molitvenik!**

Velika zaloga od škofijstva potrjenih, v krasno izdelane platnice vezanih **molitvenikov** kateri se dobivajo po jako nizkih cenah v

Wiljem Blanke-jevi trgovini s knjigami in papirjem; prodaja pisalnega orodja, šolskih

knjig, podob vsake vrste, vizitni papir. **Maribor, Grajski trg št. 7.**

Janez Schindler,

Dunaj III., Erdbergstr. 12, pošilja zastoj vsakemu cenilniku v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 300 podob različnih strojev in orodja za poljedelstvo, obrt in hišne potrebe. Cene nižje, kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Reelna postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni krščanski prepupci se iščejo.

Janez Schindler,

c. kr. 4-18 lasinik, privilegij. Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

Na prodaj

je v župniji Sv. Andraža pod oljsko goro vinograd in nekaj sadonosnika, ki meri skupaj dve orali. Hiša in klet sta v dobrem stanu.

Več pove **Fr. Vrtačnik** po domače **Hrovat v Zavodnji, p. Šoštanj.** 1-2

Za cerkovniško službo

in vsako delo sposobna samska, trdna oseba z dobrimi spričevali želi takoj nastopiti kot cerkovnik.

Več pove upravništvo lista.

Štacunar R. Bračko,

po ceni v Ptujju po ceni
v novi poštni hiši

ima prav veliko zalogo kisline ali spirita za jesih 1 liter po 1 gld. Od 1 litra kisline se naredi po 30 litrov močnega jesiha. **Vinski cvet** za izdelovanje olčnice 1 liter 1 gld. 40 kr. **Suha peštarska moka** 1 kg. 10, 12, 14, 16, 18 kr. **Sladkor v grudi** 1 kilog. 38 kr. **Fina kava** 1 kg. 1, 1-20, do 2 gl. **Riž** 1 kg. po 12, 13, 14, 16 kr. **Domači špeh** 1 kg. 64 in 70 kr. **Fino laško olje** 1 liter 40, 48 in 60 kr. **Milo ali žajfa** cel funt za 10, 12, 14 in 15 kr. **Miline sveče zavoj** 35 kr. Zaloga naj-finejša maže za vozove, črevlje. Gumi za cepljenje in galico deželnega poljskega društva prodajam po najnižji ceni. — Vam naznam, da imam brata v Trstu, kateri mi vedno najboljšo kavo, riž, fino laško olje, rozine itd. po ceni in iz prve roke pošlje. 3-6

Priporočilo!

P. n. preč. g. župnikom ter vsem slovenskim narodnjakom se priporočam za vsa

cerkvena, salonska in hišna slikanja;

na suho steno, ali na presno (ala fresco) prosta ali umetna. Izvršim tudi slike na platno, ter obljubujem, da bom vsako meni izročeno delo zvesto in po zelo nizki ceni izvršil.

V potrdilo zaupanja omenjam da sem že mnogo kapelic ter posameznih delov cerkvá v občeno zadovoljnost delodajalcev poslikal, in da sem, kakor kaže spričevalo, z izvrstnim uspehom obiskoval slikarsko akad. v Gradcu.

Franc Horvat 5-5
slikar v Gornji Radgoni

Avtonomna past za množico živalij.

Za podgane gl. 2, za miši gl. 1-20. Vlovi v eni noči, ne da bi se pazilo na njo, do 40 komadov, ne zapusti nobenega duha in se stavi sama. **Past za ščurke** (grile) „Eclipse“, polovi v eni noči po 1000 ščurkov ali grilov. Stane gl. 1-20. Povsod najboljši vspehi. Se pošilja proti poštnim povzetjem. 5-12
M. Feith, Dunaj, II., Taborstrasse 11/b.

Trpežno službo

vlagalca (pokarja) in pisarja dobi takoj mlad, soliden, priden mož, prost vojaščine, ki ima lepo pisavo, zmožen nemškega, slovenskega ali hrvatskega jezika. Plače je skraja 10 gld. na mesec in vsa postrežba brez perila. Le taki se naj oglasijo, ki so popolno prosti vojaščine in hočejo trajno ostati v službi. 2-2

Naslov pri uprav. lista.

Izvrstno olje iz kostij

za šivalne stroje, kolesa, kakor tudi izvrstno olje za svetiljavo, ki se ne kadi, za kolesne svetilke, iz tovarne olja iz kostij **H. Moebius & Fils, Basel** (Švica). Dobi se pri: **Jan. Erhartovih** naslednikov **R. Strasmayer, puškar.**

Francu Neger, trgovina za šivalne stroje in kolesa.

Herm. Prosch, trgovina za šivalne stroje in kolesa. 18-26

Na želodcu

in vsled starosti slabotnim priporoča **Benedikt Hertl,** posestnik graščine **Golitsch** pri **Konjicah,** 10 let stari, duha in telo krepečajoči narurni „**Cognac**“, pripravljen (ekstrahiran) iz njegovih lastnih vin. 4 steklenice z zabojčkom 6 gld. franko na vsako pošto.

Posamezne steklenice po 1 gld. 50 kr. se vedno dobivajo pri **Al. Quandest, Maribor, Gosposke ulice.** 21-50

Učenec

za trgovino z mešanim blagom se sprejme pri **A. Pinterju** v **Slovenski Bistrici.** 2-2

'Goriška tiskarna'

A. Gabršček

v Goricah, Gosposka ulica 9.

priporoča:

1. „**Slovenska knjižnica**“, izhaja v snopičih po 1krat na mesec, cena gl. 1-80 na leto, posamič 18 kr. Doslej izšlo 85 snopičev.

2. „**Knjižnica za mladino**“, 24 trdo vezanih snopičev à 25 kr.

3. „**Ben Hur**“, sloveči roman iz Kristusove dobe Angleža **Wallace**; cena po pošti gl. 1-30.

Razun teh še več drugih knjig. *Imenik na zahtevanje gratis in franco.*

V **Mariboru** prodaja vse te knjige knjigarna 6-10 **W. Blanke** prej **Kaltenbrunner.**

Služba organista in mežnarja

se takoj odda v **Koprivnici.** Oglašiti se je osebno pri cerkvenem predstojništvu **M. b. v Koprivnici,** pošta **Rajhenburg.** 2-3

Na prodaj

hram na **Theznu št. 105** pri **Mariboru,** 3 sobe, 2 kuhinji, hlev za prašiče in zeliščni vrt. Cena je prav nizka. 2-2

Venček cerkvenih pesmi za šolarje

je te dni izšel v VI. popravljenem natisu. Komad velja 10 kr., 50 komadov za 4 gld., 100 komadov 6 gld. 80 kr. **proti predplačl.**

Poštnina za komad 2 kr., za 50 in 100 komadov 15 kr.
Naročuje se v tiskarni sv. **Cirila** v **Mariboru.**

Opomba. Pripravlja se tudi izdaja s sekiricami, t. j. spremljevanjem za organiste.

Vožnje karte
in
tovorni listi
v

Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz **Antwerpna** naravnost v **Novi Jork** in **Filadelfijo.**

Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno

Red Star Linie, Dunaj IV., Wiednergürtel 20,
ali

Julij Popper, Bahnstrasse 8, Innsbruck. 19

Umetno-obrtna delavnica cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega izvedeneca
v **Mariboru,**

Kokoschinegg-Allee, Hilariusstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd. Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo **nagrobni**h spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobni kamenov od peščenega kamena, marmorja, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene.

18

Svoji k svojim!

Ivan Rebek,

stavbeni in umetni ključavničar
v **Celju,**

Polske ulice, št. 14. v lastni hiši.

Priporočam se prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu za napravo vsakovrstnih del, spadajočih v mojo stroko, n. pr. napeljavo vodovodov in strelododov, hišnih telegrafov in telefonov, za napravo štedilnih ognjišč vsake velikosti in kakovosti. Izdelujem nagrobne, predaltarske, vrtno in druge železne ograje, kakor tudi vrata, navadna kakor umetna dela.

Priporočam tudi svoje na stroj pletene mreže za ograjenje vrtov ali dvorišč, kakor tudi v varstvo velikih steklenih oken n. pr. pri cerkvah itd. itd. vse po najnižji ceni.

11-12

Načrti in proračuni brezplačno.

Primerna birmska darila!

Molitvenike

v obeh deželnih jezikih, različno vezane, od 25 kr. naprej
priporoča v mnogobrojnih izbiri 3-6

A. Platzner,

trgovec s papirjem, pisalnim orodjem, z molitveniki in šolskimi
knjigami. — V Mariboru, Gosposka ulica št. 3.

„Antiperonospora“

Numa Dupuy-jeva & drug.,
DUNAJ, 61, Windmühlgasse 33

se lahko raztopi, lahko prevaža, ima enako moč, kakor galica mešana z apnom, a je mnogo cenejša, ne maši nikdar luknjic na škropivnicah. Zavoj za 1 hekt. hladne vode stane 30 kr. — Cenilnik gratis in franko.
Glavno skladišče v Mariboru pri F. P. Holasek, v Ptujju pri bratih Mauretter, v Ljutomeru pri A. Huber, trgovcu z železom, v Radgoni pri Lud. Kiss, v Celju 1-6 pri Jos. Matai.

Veliko in krasno-lepo posestvo

je na prodaj v prav lepem in zdravem kraju blizu prijaznega trga na Spodnjem Štajarskem. Obstoji iz dvonadstropne z opeko krite hiše in še iz 5 gospodarskih poslopij v prav dobrem stanu. Zemlja je prav lahka za obdelovati in jako rodovitna, ter je primerno razdeljena v njive, travnike in gozde. Redi se lahko 20—22 glav goveje živine in toliko svinj.

Lahko je tukaj tudi prav dobra gostilna. posebno ob sejnih, kajti ni nobene druge blizu.

Poleg spada tudi še popolnoma nov z opeko krit mlin z dvema tečajema, kateri ima vedno dosti vode in melitve. Mlin se pa tudi sam zase proda ali pa vse skupaj.

Vse to se pa da tudi v zakup (štant).

Ceno in drugo se izve pri lastniku. Kupci naj se kmalu oglašé pri
Fr. Španu v Zagorji, p. Pilštanj pri Kozjem, Sp. Štaj.

RAZGLAS.

Ker se počne žetev, c. kr. priv. vzajemna
zavarovalnica zoper požar v Gradcu vse p. n.
gospode kmetovalce vljudno opozoruje, da zava-
ruje zraven hiš in vsakterega pohištva, strojev,
živine itd. tudi pridelke na njivah in seno-
žetih zoper požar pod možno ugodnimi pogoji.

Dotična vprašanja se vljudno vselej razjasnijo
v zavarovalničnih pisarnah

Gradec, Herrengasse št. 18/20

kakor tudi pri vsakem okrajnem zastopniku, kjer
se tudi zavarovalne ponudbe sprejemajo.

V GRADCU, meseca majnika 1899.

C. kr. priv. vzajemna zavarovalnica zoper požar v Gradcu.

(Ponatis se ne plačuje.)

Šlikarski in
pleskarski pomočniki
se takoj sprejmejo pri 1-2
Fran Kolarju
Maribor, Viktringhofgasse 23.

Za vinorejce!

Koristna knjizica o načinu, kako se
uspešno obraniti 1-8
peronospore ali strupene rose
se dobi pri nje pisatelju. Velja 12 kr., s
pošto 14 kr. Pri večjem naročilu popust.

Anton Kosi,

učitelj v Središču na Štajarsk.

Harmonij skoro nov,
na 2¹/₂
igralnih vrst in 5 oktav je za
nizko ceno na prodaj.

Isti je zelo pripraven za šolo
ali kako kapelo. 1-2
Naslov pri upravnistvu lista.

Glasovir

dobro ohranjen se takoj proda za 48 gld.
pri **Luki Sevnik**, organistu na Teharjih
pri Celju. 1-2

„Burg Meierhof“

išče s 1. julijem gostilničarja za
vina lastnega pridelka.

Oskrbništvo posestev bar.
Twickela v Mariboru.

Posestvo

na Spod. Hajdinu blizu farne cerkve je
na prodaj. — Cena 620 gld. — Ima 2
sobi, kuhinjo, hlev, skedenj in velik vrt.
Pogoji za plačilo so ugodni. Naslov je:
Martin Rizman, Sp. Hajdin p. Ptuj. 1-2

Proda se

hiša št. 125 v Studencih. — Ima 5 sta-
novanj, 2 vrta, kleti in drvarnice Vpraša
se v hiši. 1-2

Lepa hiša na deželi

na deželni železnici ob okrajni cesti Polj-
čane-Konjice ležeča, 45 minut od južne
postaje oddaljena, je s pristavo, dvema
njivama, vrtom za zelenjavo, za 2400 gl.
na prodaj.

Na hiši obstoji že čez 40 let krč-
marski obrt. Posojilnica Konjice 1000 gl.
Natančno se pozive pri upravnistvu.

Na prodaj

je veliko lepo posestvo. — Proda se pod
ugodnimi pogoji.

Naslov se izve pri upravnistvu.

Oženjen

orglav. in mežnar

z dobrim spričevalom, išče službe, skupno
ali posamezno, kjer bi lahko imel malo
trgovino. Več pove uprav. „Sl. Gosp.“ 1-3

Na prodaj

posestvo v meri 22 oralov, zidane hiše,
lepi travniki. Cena 5500 gld.

Več pove **Ivan Šantl**, Spodnja sveta
Kungota pri Mariboru.

Domača tvrdka!

Podpisana ima v zalogi najrazno-
vrstnejše trpežno, krasno
blago za bandera, balda-
hine, raznobarvne plašče,
kazule, pluviale, dalma-
tike, velume, albe, kore-
telje, prte itd.

sploh vse, kar se rabi v cerkvi
pri službi božji. — Prevzema
tudi **vezenje, prenovljenje stare**
obleke in vsa popravila. — Iz-
deluje ročno in pošteno po naj-
nižji ceni bandera in vse drugo
obleko.

Prečastite gospode prosim, da
se blagovolé pri naročilih ozirati
na domačo tvrdko ter ne uvažu-
jejo tujih tvrdk, društev in po-
tujočih agentov.

Zagotavlja hitro in najpošte-
nejšo postrežbo in najnižjo ceno,
zatrjuje, da bo hvaležna tudi
za najmanjše naročilo.

Najodličnejšim spoštovanjem
se priporoča 35-52

Ana Hofbauer,
imejteljica zaloge cerkvene
obleke, orodja in posode
v **Ljubljani,**
Wolfcove ulice št. 4.

Domača tvrdka!

Prostovoljna sodna dražba.

C. kr. okrajno sodišče v Šoštanj
daje na znanje:

Dovoljuje se prostovoljna sodna
družba v zapuščino po dne 7.
aprila 1899 v Šoštanj vmrli Fran-
čiški Crohmer spadajočih zemljišč
vlož. št. 88 in 89 davč. občine
Šoštanj, cenjenih s pritiklino vred
na 863 gld. 90 kr. in določa v to
edini narok na

9. junija t. l.

od 11 do 12 ure dopoldne v tu-
sodnem uradu s pristavkom, da
se bodete ti zemljišči le za ali
nad cenilno vrednostjo prodali,
da pada skupilo v zapuščino Fran-
čiški Crohmer in da ostane za-
stavna pravica glede na zemljiščih
zavarovanih tirjatev nedotaknena.

Pogoji, cenilni zapisnik in iz-
vleček iz zemljiške knjige se mo-
rejo v navadnih urah pri tem
sodišču pregledati.

C. kr. okr. sodišče Šoštanj,
dne 27. maja 1899.

Mihelič l. r.

Kovačnica

v trgu, z dobrim zaslužkom, dvema so-
bama, kuhinjo in kletjo se da v najem.
Z delom se lahko takoj nastopi. Oglašiti
se je pri **Neži Čuješ**, posestnici v Šmariji
pri Jelšah. 1-2

Spomin sv. birmo.

Vič. gospode katehete opozarjamo na
„Spomin sv. birmo“, ki je ravnokar izšel
v tiskarni sv. Cirila in se dobiva komad
po 1 kr. (Poštnina posebej). Na prvi strani
ima v treh barvah tiskani naslov, na drugi
prostor, da se vpiše ime birmajočega škofa,
botra, birmanca, itd., na tretji in četrti
strani pa je molitev, ki se skupno moli
pred sv. birmo in pred zadnjim blagoslo-
vom. Ker se tudi lahko birmancem drugih
let da v spomin, upamo, da bo prva iz-
daja prav hitro razpečana.

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc,
trgovec v Celju
v „**Narodnem domu**“
in „**pri kroni**“.

Priporoča čast. duhovščini in
slav. občinstvu svojo bogato zalogo
raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi
vino, na debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi
letos, kakor vsako leto vsakovrstne
cvetke, rastline in koreninice lepo
v sencu posušene, in jih bom dobro
plačal. — Nadalje kupujem vsake
vrste deželnih pridelkov, kakor:
oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo,
proso, konoplje, laneno seme. Vzā-
mem tudi še fižol vsake vrste in
vsako množino, kakor tudi jajca in
kuretnino. Kupim tudi suhe gobe,
orehe, suhe in sveže hruške, želod
itd., vse po najvišjih cenah. —
Častitim gg. duhovnikom naznanjam,
da imam vsakovrstne pristno če-
belno-voščene sveče v zalogi.

Prodām 10 vagonov krom-
pirja za seme. Rožnega (Rosen)
in belega. — Pristno čisto de-
telno seme a kg. 60 kr.

Z velespoštovanjem 1—

Anton P. Kolenc.

„Pri dobrem pastirji!“